

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Arreptitii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

parte pagamenti, in cōtractu emptio-
nis, & venditionis, à tali cōtractu re-
cedere non licet: quia cum pars pretij
sit soluta, res non est integra. C. quan-
do li. ab emp. d. l. vnic. Si verò data
sit tantum nomine arr̄c. ille qui dedit,
perdet arram, si per eum stat, quod cō.
tractus non sequatur. Quod si per eū
qui recipit arram stat, receptor arr̄c in
duplum restituet. Inst. de emp. & vē-
di. §. in his.

³ A R R A, quæ ad matrimonium per-
tinet, ut annulus, pecunia, vel aliud da-
tum sponsæ, quorum datio subarratio
vocatur, præsertim si per annuli im-
missionem fiat, vulgo dicitur despon-
satio, & presumitur matrimonium, nisi
probatur in contrariū. Vel esset cōtra-
ria cōsuetudo, vel z̄tas repugnaret, vt
not. in cap. tua. de spon. impub. Si ve-
rò hæc à parētibus sint facta, sola spō-
falia præsumuntur, vtibi dicit gl. per

modum tamen quo sponsalia à paren-
tibus contrahi possunt, vt infrā. spon-
falia. §. 3. & 6.

⁴ A R R A sponsalitia, non secuto ma-
trimonio sine alterius culpa, simplici-
ter debet restituui, vt quia alter religio-
nem intravit, vel est defunctus, vel te-
pitiū est impedimentum, & huiusmo-
di. Si verò nō est secutum propter cul-
pam dantis, ipse qui dedit, perdet. Si
propter culpā recipientis, recipiē sol-
uet eam in duplum. C. de spon. l. atris.
In conscientia tamen secundū aliquos
non tenetur, nisi fuerit facta condem-
natio: quod potest colligi ex not. per
glos. in c. fraternitas. 2. q. 2. infrā. p. c.
na. §. 1. sponsalia. §. 10.

ARREPTITII.

⁵ A R R E P T I T I I. facile discernuntur
ab his, qui propriè rapiunt, vt
sunt prophetæ: quia in raptu prophe-
tarum nulla inordinatio contingit, si-
cut in arrepiuijs. & furiosis. Tho. se-
cunda f. cuncta. q. 173. a. 3.

ARR OGANTIA.

⁶ A R R O G A N T I A, qua sibi quis,
quod supra se est tribuit, siue il-
lud ad scientiā, potentiam, & authorita-
tem, vel bonā voluntatem pertineat,
peccatum est, quia contra rectā ratio-

nem: sed morale non est, nisi id quod
sibi usurpat, sit contra Dei reverentia,
aut contra proximum, vt tyronni fa-
ciunt, vel finis ultimus in huiusmodi
elatione ponatur, vt de ambitione su-
pra dictum est, vel cæteri despiciātur,
sicut Phariseus, qui dicebat: non luna
sicut cæsteti. &c.

⁷ E s x etiam frequenter venialis, quan-
do proximo non sit notabile præjudi-
ciū, neque Deo magna irreverentia.

⁸ N E Q V E leue peccatum, se meliore
quam sit existimare, est, quoniā super-
bia species dicitur. Hæc secundū Ca-
vator, præsertim si per annuli im-
missionem fiat, vulgo dicitur despon-
satio, & presumitur matrimonium, nisi
probatur in contrariū. Vel esset cōtra-
ria cōsuetudo, vel z̄tas repugnaret, vt
not. in cap. tua. de spon. impub. Si ve-
rò hæc à parētibus sint facta, sola spō-
falia præsumuntur, vtibi dicit gl. per

modum tamen quo sponsalia à paren-
tibus contrahi possunt, vt infrā. spon-
falia. §. 3. & 6.

⁹ A R R O G A N T I A non est idem

quod iæstania, sed sapientia cam efficit.

Tho. secunda secunda. q. 172. ar. 1. ad 2.

Vnde arrogās, quod docet, humiliter

inferre nescit. d. 46. ca. 1. §.

A R R O G A T I O, suprà Adop-

tio, per to.

A R S.

¹⁰ A R T E M magicam, quæ sub se cō-
tinet necromantia, augurium, &
sortiem, licet appetere scire, dummo-
dò propter finem bonum appetatur,
vt ad destruēdum, & bono modo ac-
quiratur, & conueniat persona, & nō
prohibeat, & non sit periculum a-
licuius mali, vel maioris boni impedi-
mentum. Cum his cōditionibus non
solum appetere, sed etiā addiscere, quia
scire absolute bonū est. Sed quia hæc ar-
tes non sunt scientiæ, sed dæmonum
fallacia, ideò carum v̄lus est prohibi-
tus, vt Aug. 4. li. confel. confitetur, &
Tho. secunda secunda. q. 96. a. 1. & lo.
22. prohibuit sub pena excommuni-
cationis. Idēc eis vientes, & addis-
cetes ad hoc vt viuantur, mortaliiter pec-
cant.

¹¹ I M A G I N E S, quæ astronomicæ à
quibusdam norisitantur, ex dæmoni
operatione habent efficaciam, cuius
signum est, quod necesse est eis inscri-
bi quosdam characteres, qui naturali-
ter ad nihil operantur. Non enim
figura est naturalis, operationis prin-
cipium. In quibusdam imaginibus, vt
in necromanticis, sunt invocations
expressæ, ad expressa pacta cū dem o-
d 2 nibus